

JIRÁSKŮV HRONOV

„Dnes končí ústřední divadelní přehlídka v Hronově a téměř doslova bude zítra započato s konceptní přípravou nejen příštího ročníku, ale paralelně s ním i s přípravou jubilejního 50. Jiráskova Hronova.“

Směrem k 50. JH

va. Věřím, že návštěvníci i vystupující soubory odjíždějí z Hronova s diváckým i tvůrčím uspokojením. My, kteří s širokým okruhem spolupracovníků máme připravit hlavní zásady pro uspořádání dalších dvou ročníků si nemůžeme a nesmíme pocit uspokojení připouštět. Závěry z letošního roku budou směřovat především k r. 1980.

Hlavní zamyšlení bude věnováno dramaturgii, jejíž žánrová pestrost, příkladná v letošním ročníku, musí být obohacena o inscenaci z díla Aloise Jiráka a daleko výrazněji o současnou dramatickou tvorbu. Tento akcent je nutné rozeznat už dnes, kdy soubory připravují dramaturgické plány, ale současně je nezbytné obrátit se s naléhavou výzvou na kulturní střediska a ideově odborná zařízení všech stupňů, aby tímto směrem rozvíjely svou metodickou práci a pozornost.“

Tak odpověděl na otázku naší redakce soudruh Bořek Hrnčíř, vedoucí divadelního oddělení ÚKVČ, na otázku dotýkající se průběhu letošního ročníku Jiráskova Hronova a jeho přímých vazeb na další období.

Beseda se zahraničními delegáty

Místo obvyklých třech tříd ve škole se včera dopoledne naplnily čtyři: svůj diskusní klub měli také zahraniční delegáti. Na tři a půl hodiny se třída rozšuměla několika jazyky a z tlumočnicků se jen kouřilo, protože se skutečně neúnávně řešily nejen problémy jednotlivých festivalových představení, ale i některé obecnější otázky amatérského divadelnictví u nás i ve světě.

Diskusi řídila ing. Matoušková, za porotu se jí zúčastnili dr. Štefko, prof. dr. Trapl, arch. Zbořil a V. Oktábec, za OÚ Bratislava A. Štefková a za ÚKVČ Praha B. Hrnčíř. V úvodu byli zahraniční hosté podrobně seznámeni s funkcí a způsobem (Pokračování na str. 4)

Včerejšího večerního představení Klicperovy hry Hadrián z Římsů v nastudování divadelního souboru ZK ROH Sklárný Karolinka se zúčastnila delegace ministerstva kultury České socialistické republiky, vedená soudruhem K. Lebedou, vedoucím oddělení druhého odboru ministerstva kultury ČSR, soudružka Földesiová, pracovnice ministerstva kultury ČSR, soudruh Josef Vlček, pracovník ideologického oddělení KV KSČ v Hradci Králové.

9 '78

V besedě se zahraničními hosty se hovořilo o několika inscenacích letošního Jiráskova Hronova, mezi nimi i zelenečském představení hry Koniec všetko napravi

Tento kolektív se dokáže sejiť při práci jakéhokoli druhu, se stejným zaujetím dokáže pracovat na inscenaci hronovského souboru, jako na přípravách dobrého prostředí pro ostatní soubory. Jiráskovo divadlo se na týden stalo jejich domovem, odcházeli odtud časné ráno a vzápětí se vraceli, aby napomáhali při zkouškách dalšího souboru. Vidali jsme se s nimi každý den, předávali si navzájem drobné zprávy, pomáhali si. — Není snad amatérského divadelního kolektivu, či kte-

SVĚTLA SVÍTILA

réhokoli z jeho členů, s nímž by se neznali tak jako musí znát jeden druhého na jiném pracovišti. Jistě na tento kolektiv vzpomínají všichni a zejména pak soubor z Ústí nad Labem, jehož večerní představení bylo ovlivněno energetickým výpadkem. Avšak tento kolektiv i jeho práce má ještě svou druhou stránku, která je velmi důležitá pro růst a rozvoj amatérského divadla přímo v tomto městě i v širším měřítku — na tom je jednoznačně vidět, jak se přehlídka amatérského divadelnictví svým vlivem podílí zpětně na konkrétní činnosti jiných souborů. Proto snad je třeba říci jím, že 48. Jiráskův Hronov, stejně náročný jako předcházející, přinesl absolutorium znamenité „partě“ členů hronovského souboru, kteří se dovedou se zaujetím pustit do práce a se stejným zaujetím se umějí bavit. A že světla svítala, je samozřejmé i když za takovým konstatováním jsou léta zkušenosti, získávaných i předávaných.

V. K. KLICPERA: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

Ústřední porota hodnotí

V. K. Klicpera je klasik oblíbený, zajímavý, v dramaturgickom povedomí živý. A predsa v posledných rokoch zisťujeme, že na československom divadelnom fronte sa nestretávame s úspešnými inscenáciami jeho hier. Príčiny sú asi dve — po prvé prestala fungovať v divadelnej i diváckej obci významná významová vrstva Klicperových diel — paródia či ironický vzťah k pokleslej romantickej rytierskej dramatičke. Po druhé — osobitý Klicperov humor, číra divadelnosť ako si fažko nachádza nadšených a posvätených inscenátorov. V týchto súvislostiach je teda zrejmé, že divadelníci Klubu pracujúcich ROH Sklářny Karolinka se pustili do neľahkého zápasu. Víťazne z neho vyšli potiaľ, pokiaľ môžeme konštatovať, že ich inscenačný pokus mal črty poctivej práce, ktorá se neusilovala prinášať do textu a predstavenia niečo mechanicky zvonka, že sa neusilovali o lacnú a násilnú aktualizáciu. Pokúsili sa výjsť z vnútra Klicperovho textu, teda podstúpiť tú najzložitejšiu cestu za výsledným tvarom. No inscenácii chýba uvoľnený, nadľahčený prejav, komediálne iskrenie, bohatšie prepracované mizanscény. V hereckej práci sa dostali len po elementárnu kvalitatívnu rovinu, hoci z niektorých hereckých výkonov sa dala prečítať nepochybná herecká disponovanosť, teda istá perspektívnosť kolektívu.

Hadrian z Římsů je teda inscenácia poctivého úsilia a dobrých úmyslov.

Predstavenia Hubalkovej Hodiny Antigony a Štokovej Božskej komédie stali sa v diskusnom klube č. 1 zámienkou pre hľadanie širších a všeobecnejších odpovedí na otázku, kam smeruje súčasné české a slovenské divadelné ochotníctvo. Pokiaľ Hodina Antigony vyprovokovala skôr úvahy o stálej platnosti i podnetnosti klasického dramatického odkazu, tak Božská komédia nasmerovala diskusiu k súčasnému stavu najmä dramaturgie — a to vo

Diskusné kluby

všeobecnom zameraní, i v zameraní na tohtoročný Jiráskov Hronov.

Napokon, nebylo ani na škodu že dve spomenuté predstavenia stali sa viac podnetom, než predmetom diskusie. Ani v jednom prípade nešlo totiž o predstavenia v čomsi výnimočné a tak sa nemožno čudovať, že aj diskusia o nich sa zadržávala. Oveľa užitočnejšie bolo si na príklad vypočúť zaujímavú úvahu doc. Císařa o tom, či je to vždy súčasná dramatika, ktorá je schopná s hľadiskom rezonovať, či niekedy nie je to práve klasika, napríklad Sofokles alebo Shakespeare, ktorá sa naliehavou a provokujúcou rečou prihovorí divákovi a jeho problémom dnes, v túto hodinu. A tiež bolo zaujímavé i poučné vypočúť si úvahu dr. Kreta o motívoch, ktoré privádzali diváka starého Grécka do amfiteátrů. V tejto súvislosti stojí za zaznamenanie jeho postreh na margo Hubalkovej hry: „Keď je Hodina Antigony v čomsi falošná, tak je falošná predovšetkým v nás samotných, v našej neschopnosti podstúpiť osud Antigony“.

Z málopočetných diskusných príspevkov na tému Božskej komédie zaznamenajme aspoň jeden hlas: „škoda, že hlavné postavy nevytvorili Lašica a Šatinský“. V súvislosti s týmto titulom rozprúdila sa aj zaujímavá diskusia o tohtoročnej hronovskej dramaturgii i o tom, či hronovská prehliadka reprezentuje skutočne súčasný stav v našom amatérskom divadle. Doc. Císař mal na túto tému niekoľko zaujímavých marginálií, z ktorých za zaznamenanie stojí jeho povzdych, že treba asi zostarnúť, aby človeka veľmi netrápilo, keď každý ročník JH nie je rovnako úrodný. Ináč obaja vedúci diskusného klubu, Jan Císař a Anton Kret vyslúžili si veľmi lichotivú charakteristiku; hodnota toho, čo počas celého JH povedali bola tým neväčším prínosom tohtoročnej prehliadky a prekryla aj tie nedostatky, ktoré sa vyskytli na javisku.

V. K. Klicpera: Hadrián z Římsů

Čtyřicetiletý bulharský soubor přijel jako host letošní celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů právě v době, kdy oslaví deset let své divadelní práce. Je to kolektiv velmi různorodý, v němž jsou zastoupeny všechny věkové i sociální kategorie pracujících. — Hronovskému publiku se představí s nastudováním hry

**TANEC PRO OKARINU
A BASY**

Tato hra byla napsána na motivy díla Jordana Radičkova — můžeme v ní pozorovat neustálé střídání a prolétání komických a tragikomických prvků, životnosti a přechodnosti dějů, smutku se zábavou, vážnosti a žertovnosti, skryté podstaty jevů a možnost jejího poznání. Radičkovy hrdinové nevstupují se svými projevy příliš do popředí; na první pohled zůstávají skryti. Ale nahledneme-li jim hluboko do duše, poznáme její bohatství, pochopíme kolik moudrosti a lidskosti je v těchto postavách obsaženo.

Sotva si Miloško, pekař a jeho žena uvědomují, že vykonávají nějaký hrdinský čin. Jednají prostě, lidsky, přijímají mvšlenku, které slouží čestně a oddaně. A v tom je skryta velikost jejich jednání.

Jak v tvorbě Jordana Radičkova, tak i v dramatizaci Julie Ognanové jasně rozeznáváme vytvořené obrazy.

My, Bulhaři, nemáme „otevřené divadlo“, které je charakteristické ve středověku pro mnoho zemí (po celých 500 let tureckého jha nebylo u nás vůbec žádné divadlo, a to až do roku 1878).

Jsou však i jiné formy projevu, ve kterých hledáme živý kritický pohled lidu na svět, jímž je obklopen a kromě toho i na své vlastní nedostatky. — Z těchto předpokladů vychází literární a dramatické dílo Jordana Radičkova, z těchto zdrojů vyrůstá také dnešní představení Dělnického divadla satiry z Burgasu.

**I. EPIZODA:
VÝKŘIK A OZVĚNA**

Vycházíme z toho, že chceme objevovat na každém kroku čarovné rysy lidového charakteru. Epizoda vychází z toho, že v ní není ani zmínky o reálně ztracené koze a ovcí a přitom se stává ukázkou geniálního nápadu dvou venkovanů, kteří se chtějí bavit z kritické dvojsmyslnosti prostředí v němž žijí. Jeden si vybírá roli naivního člověka, aby tím druhému umožnil vést hru. Takovým způsobem se baví a vytvářejí pocit vlastního potěšení ze hry.

II. EPIZODA: BOSÍ A OBUTÍ

Abychom spojili tuto epizodu s první, může roli zatčeného hrát jeden z venkovanů nám už

JORDAN RADIČKOV

Tanec pro okarinu a basy

OSOBY A OBSAZENÍ

I. Výkřik a ozvěna

1. venkovan — Dima Atanasov
2. venkovan — Jordan Dimitrov

II. Bosí a obutí

Zatěný — Jordan Dimitrov
Jeho žen — Ivanka Dimitrova
Policajt — Georgij Arabadžijev

III. Kdo (co) udržuje pořádek

Velká ryba — Georgij Arabadžijev
Ostatní ryby — celý sbor

„Svoje a cizí“

Angel, pekař — Zachari Džendov
Teta Vasilka — Marie Kasimova
Miloško — Dimitrij Iliev
Kameník — Leko Alexiev, Adam Kirjazov

IV. Dialog

1. sousedka — Fani Božková
 2. sousedka — Soňa Diamandieva
- Muž 1. sousedky — Jordan Dimitrov
Muž 2. sousedky — Stojan Arabadžijev

V. Verbování

1. klobouk — Kostadin Belev
 2. klobouk — Željasko Petrov
- Pekař — Zachari Džendov
Jeho žena — Marie Kasimova

„Očekávání“

Pekař — Zachari Džendov
Jeho žena — Marie Kasimova
Miloško — Dimitr Iliev

VI. Přeměna obrazu Bulharska

Venkovan s kloboukem — Georgij Arabadžijev
Jeho žena — Soňa Diamandieva

„Strach a smélost“

Lazar — Jordan Dimitrov
Miloško — Dimitr Iliev
Strážný — Željasko Petrov

VII. Opravdový chléb

1. klobouk — Kostadin Belčev
 2. klobouk — Željasko Petrov
- Pekař — Zachari Džendov
Jeho žena — Marie Kasimova
Miloško — Dimitr Iliev
Komentátor — Januška Mikolová

VIII. Předvečer

(celý sbor)

„Vítězství“

(celý sbor)

„Venkovan s basou“

Jordan Dimitrov

„Nový život“

Matka — Soňa Diamandieva
Otec — Georgij Arabadžijev
Syn — Marie Aladžová
Host — Dimitr Iliev

„Spor o okarinu a basu“

1. venkovan — Dima Atanasov
 2. venkovan — Jordan Dimitrov
 3. venkovan — Stojan Arabadžijev
 4. venkovan — Željasko Petrov
- Miloško — Dimitr Iliev

„Nastává jaro“

Předseda družstva — Soňa Diamandieva
Goca, první ruká předsedy — Dima Atanasov
Mistr hliněných ptáků — Dimitr Iliev

známých. Zatčený neustále klame policajta a to tak šikovně, máme (a policajt také) dojem, že je pánem situace. Duchovní síla našeho lidu, jak svým kóloritem a emocionálností, tak svou krásou, dosahuje tvůrčích výšin, jimž říkáme talent.

III. EPIZODA:

KDO (CO) UDRŽUJE POŘÁDEK

Tato epizoda znázorňuje problém strachu v sociálních aspektech. Strach je prostředkem veřejného pořádku a udržuje v poslušnosti sociálně slabé. — Strach je výraz bezmocnosti a pasivity před sociálně silným. Právě proto má tato směšná epizoda tak smutný charakter.

IV. EPIZODA: DIALOG

Zde jsou podtrženy nové rysy národního charakteru. Komedialní forma konfliktu nesmí muži nesmíme zapomenout, že strachu. Počet dialogů mezi zatačít z obsahu hry pocit jde o záporné rysy našeho charakteru.

V. EPIZODA: VERBOVÁNÍ

Téma „Svoje a cizí“ se skládá ze dvou částí: 1. mechanismus verbování zrádců, 2. mechanismus obrany proti nim.

Pekaři skromně podporují lid díky tomu, že mají vrozené kladné charakterové rysy jako je dobro a vrozený smysl pro spravedlnost. Mlčí odvážně, protože jinak nemohou jednat.

VI. EPIZODA:

PŘEMĚNA OBRAZU BULHARA

Klobouk je sociální symbol. Hra venkovana s městským pánským kloboukem je výrazem jeho rozkolísanosti nad tím, jakou cestu si má zvolit. Za ironií, sebeironií a žertem stojí v této zábavné, náhodné a naivní hře s kloboukem vážný problém volby v každodenním životě. I tento všeobecný hrdina staví otázky týkající se bohatství duše národa.

VII. EPIZODA:

OPRAVDOVÝ CHLĚB

Postihuje tichý, hrdinský čin obyčejného člověka. Klademe otázku dotýkající se problému života a smrti. Smrt ve jménu života. Obětování se ve jménu lepší budoucnosti člověka.

VIII. EPIZODA: PŘEDVEČER

Chlapec s nástrojem je výrazem pocitu národní hrdosti, výrazem historické přeměny. Nastává sváteční šum a radost z vítězství.

Monolog venkovana s krávou a basou využívá vhodné chvíle, aby se vmísil do šumící atmosféry a tím dává pravdivý i když naivní výraz našich představ, dotýkajících se těchto velkých přeměn.

Druhé dějství se odehrává pod vlivem žertu a výsměchu lidské slabosti a hlouposti, přesto, že pod touto maskou je ukryta vážnost situace. I když je skryt za úsměvem a žertem, je v centru druhé části hry obsažen zárodek nových lidských vztahů. Tyto vztahy jsou vy-

(Pokračování na str. 4)

Nechce se tomu ani věřit, jak čas rychle letí. Ani jsme se nestačili ještě pořádně rozkoukat a zítra se budeme pomalu loučit.

Skoro čtyřicet mladých lidí ze všech koutů republiky se sjelo na 48. Jiráskův Hronov, aby svou práci v Klubu mladých nebyli jen pasivními pozorovateli představení, ale odnesli si něco vlastních zkušeností pro příští práci v souborech.

V sobotu před týdnem to byla čtyřicítka různých tváří, zvlášť jedinců, kteří se pátra-

Klub mladých 78'

vě rozhlíželi, koho vybrat za svého kamaráda. A dnes je to kolektiv, parta, v tom nejlepší slova smyslu a kamarádi jsou všichni. A sblížil je koníček, na kterém jezdí všichni návštěvníci a milovníci Hronova — láska k divadlu.

Během jednoho týdne poznali, že osedlat si toho koníčka není tak jednoduché. Celá dopoledne pracovali s velkým záujmem na základech herecké práce, učili se rozvíjet hereckou fantazii a představivost, seznamovali se s základy pravidel jevištního jednání a magického „kdyby“, pracovali na uvolnění i soustředění, zasvěcovali se do tajů kultury pohybu a učili se cítit partnera, svého kolegu. Věnovali těmto novým poznatkům všechny e-lán svého mládí a Renáta, Petr, Eva, Pavel, Agnesa, Honza, Lenka, Ivan (nedostatek místa brání vyjmenovat všechny) prokázali, že svého divadelního koníčka už umí osedlat a mohou se vydat vstříc prvním proutěným překážkám. A nás, kteří jsme stáli v čele klubu mladých, těší především to, že veškerá naše snaha a práce našla tak dobrou odezvu.

Program klubu mladých pokračoval odpoledne návštěvou představení v Jiráskově divadle a večer co večer jsme se všichni sešli, abychom ještě dlouho do noci prodebatovali všechno, co nás na představení zaujalo a i to, abychom odhalili, proč se nám třeba něco nelíbilo.

Klub mladých pracuje při Jiráskových Hronovech již řadu let. To potvrzuje, že myšlenka zrodu Klubu mladých byla správná, neboť mládí, to je nová krev, kterou ochotnické divadlo tolik potřebuje. Věřím, že i letošní účastníci budou na hronovská setkání rádi vzpomínat. Na pernou práci na sále, na pěkná divadelní představení, na ostré noční diskuse, ale i na báječnou kuchyni Korcových v Dřevčici.

Vám, mládí, patří dík, za pěknou atmosféru, v které jsme celý týden pracovali, i my jsme mezi Vámi omládli. Ať Vám ten elán po celý život vydrží!

Beseda se zahraničními delegáty

(Pokračování ze str. 1)

práce festivalové poroty a se strukturou a koncepcí metodického usměrňování amatérských divadelních souborů v ČSR i v SSR pomocí postupových soutěží a přehlídek. Když byly zodpovězeny položené dotazy v této oblasti, přešlo se k diskusi o jednotlivých představeních. Zajímavé je, že se objevila řada stejných otázek a polemik, jaké se po celý týden objevovaly v ostatních diskusních klubech. Nejvíce se hovořilo o ústecké inscenaci Peer Gynta a o slovenských inscenacích Shakespeareovy hry Konec vše napraví a Gozziho Král jelenem. V souvislosti s tím pak padla již tradiční otázka, jakými cestami by se amatérské divadlo mělo dále ubírat. Divadlo je však ze všech uměleckých druhů nejdemokratičtější, prohlásil v této souvislosti dr. Štefko, a nejde tedy o to, abychom se sjednotili. Protože je dobré, když se divadelní kultury vyvíjí různými směry. A hronovský festival dává jen trochu nahlédnout do naší divadelní kuchyně, v které se vaří v různých hrncích a různá jídla. Všichni hosté se v podstatě vyjádřili, že rozhodně stojí za to okusit je a že je pro ně účast na našem vrcholném festivalu radostná a přínosná. Jenom vyslovili politování, že se k diskusi o představeních sešli až v závěru přehlídky a na podrobnou analýzu nezbyl čas.

Dlouhou diskusi uzavřel prof. dr. V. Trapl poděkováním za zaujetí a upřímnost, s níž se všichni vyjadřovali k jednotlivým problémům, připomněl, že výměna myšlenek lidí sblíží a vyslovil přání, že se všichni s našimi zahraničními přáteli na příštím ročníku Jiráskova Hronova opět setkáme.

- aga -

Ještě se neloučíme Obecné poděkování všem

Do slavnostního závěru letošního Jiráskova Hronova zbývá několik málo hodin — je proto namístě připomenout některé události k nimž se ještě dlouho budeme vracet, listující denním tiskem, který se za týden nashromáždil na stole a možná také některými čísly hronovského zpravodaje. Stalo se dobrým zvykem poděkovat všem, kteří se po celá léta vraceli pro kousek přehlídkové atmosféry a také spoustě lidí s nimiž se pravidelně setkáváme prakticky na stejných místech — v informační kanceláři, distribuci, závodním klubu nebo na MěstNV. Ani náš redakční kolektiv se od loňska příliš nezměnil, celý užší i širší tým je neustále v kontaktu, víme o sobě navzájem a když se blíží nějaká přehlídka, píšeme si, telefonujeme a někdy se i domluvíme, že budeme spolupracovat. Tak jsme letos přivítali Milana Poláka z Bratislavy, který nám odevzdal mnoho řádků i ostatní pracovníky redakce. A jestliže se nám místy něco nepodařilo, přimluďte se za nás u čtenářů. Krásná je spolupráce s pracovníky hronovské tiskárny, jen díky tomu, jak vážně a odpovědně se celý týden vyrovnávali se svým složitým úkolem a dokázali se vyrovnat i s výpadkem elektrické energie uprostřed týdne, jenž byl příčinou mnoha těžkostí. Děkujeme dětem z hronovských škol, že se snažily, abyste měli každé číslo novin včas. A nesmíme zapomenout na ty, kteří nám ochotně a rádi poskytli střechu nad hlavou — péči Přípravného výboru, MěstNV v Hronově i pracovníkům učňovské školy. Děkujeme novinářům, kteří na výbornou zajišťovali denní zpravodajství o přehlídce, děkujeme členům poroty za spolupráci a dobré rady, všem kteří o nás pečovali — hronovské stovce, technickému týmu Jiráskova divadla, protože ti to všichni udělali nesmírný kus práce také pro amatérské divadlo, pro to, abyste rádi za rok přijeli.

- red. -

(Pokračování ze str. 3)

jádrěny sdělením o fantastickém oživení hliněných ptáků, díla mistrovské práce člověka. Hodnoty a krásy života vznikají jenom díky tvůrčí jiskře našeho vztahu k práci a jen touto cestou je možné odstranit disharmonii v duetu okariny a basy.

★

■ Zpravodaj 48. JH — deváté číslo našich přehlídkových novin není poslední, které si dnes budete moci přečíst. V redakci připravíme ještě zvláštní vydání, v němž najdete krátké obrazové návraty k některým představením, výsledky 48. JH a další závěrečné informace. — Zpravodaj desítka bude distri-

KALEIDOSKOP JH

buován bezprostředně po oficiálním závěru JH.

■ Hronovské místní vysílání, tak bychom mohli nazvat nevhodně aktivitu, kterou jsme zaznamenali během celého týdne — drobné zprávy, informace, upřesnění jiných informací ap. Celá tato práce dohromady znamená spoustu hodin a především pak dokonalou orientaci návštěvníků.

■ S dobrým pocitem odcházda unavený pútník hronovský zo Staropadolskej hospody: čisté prostredie, dobrá obsluha, pestrý jedálny lístok, kvalitné jedla a nízke ceny. Koho by to všetko navyše s dobre chladeným pivom neosviežilo? Naozaj jedno z pohostinstiev, ktoré sa celkom výrazne zúčastňuje na vytváraní dobrej atmosféry hronovských divadelných sviatkov.

■ Pomaly, ako sa začíná hronovská prehliadka chýliť ku koncu, začínajú byť rána čoraz tichšie. — Len pri Jiráskových prameňoch sa zvyšuje večerná i ranná frekvencia. To sú tí, čo si v hronovskom sprievodcovi prečítali, že táto minerálka „doporučuje se k léčení počátečního stadia sklerózy, vysokého krevního tlaku a při úplné tělesné vyčerpanosti.“

■ Upozornění: všechny buřty z Hronova, Náchoda a okolí zbařtila Kofata, již tradičně stánující za hřbitovem. Pro sebe a věrné přátele pořádala totiž ve čtvrtek v nočních až ranních hodinách — s mírnou deštivou přestávkou — táborač.

JIRÁSKOV HRONOV, zpravodaj Celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů — číslo 9. 1978. — Redakce: M. Marek, M. Polák, A. Gasparičová. — Vydává Přípravný výbor 48. Jiráskova Hronova — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13. Hronov. — 12. srpna 1978. Cena 1.— Kčs. Povoleno VČKNV č. 183/kult./78/a.